

Tá tú síoraí

Guím ar Dhia go bhféadann tú creidiúint san fhírinne seo, toisc gur thriail an Dia seo an duine i ngach rud, ach ceadaíodh é freisin, toisc gur ghéill sé do Dhia i ngach rud, go dtí an bás, a bhfuair sé beatha ar ais dó: d'éirigh sé ó mhairbh agus tháinig sé chun slánú gach duine a chreideann.

Tá tú síoraí

Cá rachaidh tú chun na síoraíochta?

Ceist í seo nach bhfuil a fhios ag mórán conas í a fhreagairt, ach taispeánann an Bíobla cá rachaidh fir nuair a rachaidh siad isteach sa tsíoraíocht. Má aithníonn an duine gurb é Íosa an t-aon Tiarna agus an Slánaitheoir ceannasach atá aige, ach má chreideann sé gurb é Íosa Críost Mac an Dé bheo, óir sa tsíoraíocht ba é Dia é, áfach, bhain sé a ghlóir dó féin agus rinneadh feoil de (fear)), faoi réir na paisin chéanna le fir, ach níor pheacaigh sé fós; a fuair bás mar gheall ar bhacainn an idirscartha a bhí ann idir Dia agus fir (peaca) agus a d'ardaigh an tríú lá, is cinnte go mbeidh a leithéid de fhear sa tsíoraíocht ann go síoraí i gcomaoineach iomlán le Dia.

Mar sin féin, mura gcreideann tú san fhírinne atá nochtaithe thuas, beidh coimhthiú síoraí ó Dhia.

Chruthaigh Dia an duine le bheith mar chuid de thionscadal a bhunaigh sé ann féin, agus toisc go bhfuil Dia síoraí, ní féidir leis an duine a bheith neamhbhuan, is é sin, a mhúchadh lá éigin, mar sin, dheonaigh Dia rud éigin dó féin (an anáil). den saol)

“Agus chruthaigh an Tiarna Dia an duine ó dheannach na

talún, agus chuir sé anáil na beatha isteach ina chuisle; agus rinneadh anam beo den duine ”(Gen. 2: 7).

Tháinig anáil na beatha atá ag an duine go díreach ó Dhia, Ní fada go múchfar an Síoraí, agus fanfaidh sé go síoraíocht.

Sular chruthaigh sé an duine, chruthaigh Dia an talamh agus, tar éis é a chruthú, tharmlig sé a cheannas air:

“Agus dúirt Dia, Déanaimis fear inár n-íomhá, i ndiaidh ár gcosúlachta; agus smacht a fháil ar iasc na farraige, agus ar éin na spéire, agus ar eallach, agus ar fud na talún go léir, agus ar gach reiptíl a ghluaiseann ar an talamh ”(Gen. 1:26).

Ansin d’ullmhaigh sé áit thaitneamhach don fhear fanacht:

“Agus chuir an Tiarna Dia gairdín in Eden, ar an taobh thoir; agus chuir sé ann an fear a bhí déanta aige. Agus rinne an Tiarna Dia ar gach crann fás as an talamh, rud a bhí taitneamhach don tsúil agus maith don bhia; agus crann na beatha i lár an ghairdín, agus crann eolais an mhaith agus an uilc ”(Gen. 2: 9).

Bhain fear taitneamh as cúram agus comhaltacht le Dia:

“Agus dúirt an Tiarna Dia, Ní maith le fear a bheith ina aonar; Déanfaidh mé cúntóir oiriúnach dó. Mar sin nuair a chruthaigh an Tiarna Dia ón talamh gach beithíoch sa réimse agus gach éan sa spéir, thug sé chuig Ádhamh iad, chun é a fheiceáil mar a ghlaodhfadh sé orthu; agus cibé ainm a thug Ádhamh ar an anam beo iomlán, sin an t-ainm a bhí air ”(Gen. 2:18 -19).

“... áit a bhfuil Spiorad an Tiarna, tá saoirse ann” (2Co 3:17), agus mar a bheifí ag súil leis, thug Dia saoirse don duine:

“Agus d’ordaigh an Tiarna Dia don duine, ag rá, Ithefaidh tú go saor ó chrann iomlán an ghairdín...” (Gen. 2:16).

Agus thaispeáin sé beatha agus bás dó: ba é an saol géilleadh dó, is é sin, go bhfanfadh an duine aontaithe le Dia, toisc gurb é Dia an saol, agus go ndéanfadh an bás neamhshuim dó, toisc go dtiocfadh scaradh ó Dhia, is é sin, bás.

“Ach ní íosfaidh tú de chrann eolais an mhaith agus an uilc; don lá a itheann tú de, is cinnte go bhfaighidh tú bás ”(Gen. 2:17).

Aralleadh: Fad is nach n-ithefadh Ádhamh ó chrann an eolais an mhaith agus an t-olc bheadh ☐☐sé aontaithe le Dia (beo), dá n-ithefadh sé, bheadh ☐☐sé scartha ó Dhia (marbh). Bhí an cinneadh soiléir: ná hith ionas gur féidir leat maireachtáil!

An bhfeiceann tú grá agus cúram Dé don duine sna sleachta bíobalta seo?

Níor thug Ádhamh faoi deara, áfach, mar nuair a dúirt an nathair: ‘Cinnte ní bhfaighidh tú bás’ (Gen. 3: 4), chreid sé sa nathair agus d’ith sé na torthaí.

Agus cérbh é an nathair? Ba aingeal toimhdeach é a chaill a phrionsacht go beacht toisc go raibh sé ag dréim leis an méid a mhol Dia ann féin agus go mbeadh an fear mar chuid de. Féach cad a dhear an t-aingeal seo:

“Rachaidh mé suas ar airde na scamail, agus beidh mé cosúil leis an Ard is Airde” (An bhfuil 14:14).

Ach, féach cad a mhol Dia don duine:

“Agus dúirt Dia, Déanaimis fear inár n-íomhá, i ndiaidh ár gcosúlachta...” (Gen. 1:26).

Níor theastaigh ó Shátan a bheith ina fhear, ach theastaigh uaidh cosúlacht Dé, mar gheall go ndéanfadh an chosúlacht air níos mó ná na haingil

“Agus dúirt tú i do chroí istigh, rachaidh mé suas chun na bhflaitheas, os cionn réaltaí Dé ardóidh mé mo ríchathaoir,

agus ar shliabh an phobail suífidh mé ar thaobhanna an tuaiscirt” (An bhfuil 14:13).

Tagraíonn réaltaí Dé anseo d’aingil.

Nuair a chreid fear an méid a dúirt Sátan agus nuair a thug sé neamhaird ar Bhriathar Dé: “gheobhaidh tú bás go cinnte”, rinne sé “éagóir”. Leis an ngníomh seo dhíol Ádhamh é féin mar sclábhaí don pheaca agus díoladh gach duine a bhí le breith freisin, is é sin, pheacaigh gach fear mar gheall ar chion Ádhaimh:

“Toisc gur pheacaigh gach duine agus nach dtagann siad le glóir Dé” (Rómh. 3:23), tá siad uile scartha ó Dhia.

Agus ón nóiméad sin ar aghaidh, d’éirigh an fear intuatha, maolaithe, is é sin, cáineadh, marbh, coimhthithe ón saol go deo, toisc go bhfuil anam aige a bheidh ann go deo, fiú tar éis dó filleadh ar an deannach.

Ach ní féidir cuspóir Dé a stopadh, agus thug Dia, ina ghrá mór dó a raibh grá aige d’fhir, slánú cumhachtach dó: a Mhac féin a rinne a ghlóir a scriosadh “Ach d’fholmhaigh sé é féin, i bhfoirm seirbhíseach, ag éirí cosúil le fir” (Phil 2: 7), agus d’éirigh sé cosúil le fir ionas go mbeadh deis ag an bhfear arís a bheith cosúil Dia.

Ba ghá an ceartas a bhunú: i dtosach níor chreid fear a cruthaíodh gan pheaca focal Dé, ach in am trátha, bhí fear eile gan pheaca géilleadh do fhocal Dé.

“Mar a dhéanfaí mar gheall ar easumhlaíocht aon fhir amháin, rinneadh peacaigh de go leor, mar sin de bharr chách géilleadh duine amháin déanfar go leor díobh” (Rom. 5:19);

“Mar a tháinig fear chun báis, mar sin tháinig aiséirí na marbh ag fear” (1Co 15:21).

Ach, conas a tharlódh sé seo dá ndéanfadh gach duine peaca?

B'éigean do Dhia a bheith ina fhear agus is é sin an fáth gur rugadh maighdean d'Íosa, le cumhacht Dé.

Guím ar Dhia go bhféadann tú creidiúint san fhírinne seo, toisc gur thriail an Dia seo an duine i ngach rud, ach ceadaíodh é freisin, toisc gur ghéill sé do Dhia i ngach rud, go dtí an bás, a bhfuair sé beatha ar ais dó: d'éirigh sé ó mhairbh agus tháinig sé chun slánú gach duine a chreideann.

Agus tá údar maith le gach duine a chreideann i gCríost, toisc go bhfaigheann siad bás le Críost "Óir tá an duine atá marbh inchosanta ón bpeaca" (Rom. 6: 7), agus aiséiríonn sé leis. Múchtar an nádúr peaca agus éiríonn an duine marbh don pheaca, ach beo do Dhia "Mar sin measann tú freisin go bhfuil tú féin marbh don pheaca, fós beo do Dhia i gCríost Íosa ár dTiarna" (Rom. 6:11),

Oir d'éirigh sé lena Mhac Íosa Críost "ACH, má d'ardaigh tú le Críost cheana féin, déan na rudaí thuas a lorg, it a bhfuil Críost ina shuí ar dheasláimh Dé" (Col 3: 1).

Má chreideann tú an focal seo sábhálfar tú ó dhaoradh síoraí, is é sin, rachaidh tú isteach sa tsíoraíocht i gcomaoineach le Dia. Saol síoraí! An bhfuil tú in ann creidiúint in Íosa Críost?

"Go mbeadh a fhios agat: Má admhaíonn tú le do bhéal leis an Tiarna Íosa, agus má chreideann tú i do chroí gur ardaigh Dia é ó na mairbh, sábhálfar thú" (Rom 10: 9).